

Poesi på en dag 2015

Författares Bokmaskin

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85

staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2015

Foto och form omslag: Lina Södergren

Grafisk form: Författares Bokmaskin

Typsnitt inlaga: ITC Stone sans

Tryck: Författares Bokmaskin

Stockholm 2015

ISBN 978-91-7910-752-9

Poesi – att dela sina tankar utan mask. Lite längre ner ur hjärnbarken än vanligt. Avskalat rent och rakt, eller utmålat i fantastiska bilder som spelar inom oss. Utopier och minnen, lustigheter och sorg, kärlek och saknad, eftertankar och lättsamheter. I *Poesi på en dag* florerar poetiska tankar om allt detta och lite till, i de dikter som sattes upp på Författares Bokmaskins poesiplank en ruskigt regnig novemberdag 2015.

Malin Södergren

Ide-idé

Iskallt mitt dagliga id e'.
Det har gett mig en idé.
Jag tänker bygga ett ide
och vänta på våren i de',

Börje Crona

Ingen kunde ta ifrån oss vår egen historia

Våra liv var olika
som varje bokstav
skiljde sig i form.

Någon hade stulit
din berättelse
Ditt liv.
Som marken blev
bestulen varje år
på sin blomsterskörd.

Blev hål i marken
stora ärr av sorg.
När någon tog ifrån dig
Ditt allt, din historia.

Men gråt inte!
Du trodde att det var synd
om just DIG, som drunknade i saltlösning.
Kom ihåg att ingen kan ta
Din historia ifrån
Dig.

Jens Holmberg

Till kocholo

Livet är fantastiskt!

Välkomna överraskningar och oväntade händelser
som livets gåvor.

Kärleken är underbar!

Den kan skapa och läka sår men det är alltid värt
risken och smärtan.

Låt alltid dörren till livet och

kärleken stå öppen!

Glädjen är viktigast!

Se det underbara i det lilla, och miraklen i ditt liv
blir många.

Känslorna är dina egna!

Lyssna och följ den inre rösten men låt dig inte
förblindas av det du känner.

Låt alltid dörren till glädjen och

känslorna stå öppen!

Modet är en styrka!

Men ha styrkan att omfamna svagheten när inget
steg är mer än ett stort.

(Att bara andas kan ibland vara
modigare än något annat)

Att ge är att vara lycklig!

Ge mycket, men ha också modet att ta emot mycket.

Låt alltid dörren till modet och

givmildheten stå öppen!

Släpp in livet, kärleken, glädjen, känslorna,
modet och givmildheten och lev ditt liv till fullo!

Speglar

Jag står i aftonsolen
och ser hur en talls grenar
blir speglar en stund
vid junivattnet
men så dras ett tungt moln upp
i horisonten
och glittret i trädet
läggs undan ett tag.

Pelarskogen

Pelarskogen
tät och djup
tysta är träden
denna dag
en väldig verklighet
för mig
och alla andra varelser
på denna plats
ett naturunderverk
en trädvärld
jag tittar upp
för en stund ser jag djupet
ovanför oss
en blå evighet.

Tiden

Jag får inte bestämma
över min egen kropp
det gör tiden.

Haldor Paulsson

Ovärderlig

Där är här
även överallt
löven bleknar
och vi
dunstar in i våra minnen

Du hur nu?
en medaljong
ett smycke
i obruten förpackning

Jag har vad?
blott detta
världen obeskuren

Jag ser omkring mig
en miljard Mona Lisa

Ovärderliga

Bengt Hedlund

Månens råd

Du skimrande måne,
Du som vakar över mig
medan jag sover på vår älskade moder jord.

Säg mig, du som vet var kärleken bor.
Viska till mig i sömnen
genom fönstret som står på glänt.

Till vem ska jag skänka
den stora korgen med rosor?
Till vem ska jag skänka denna ljuvliga sång
om kärlekens under?

Som tusen klockors klämtning,
i unga hjärtat mitt,
gav du mig svaret, du kloka måne.

Jag smekte med blicken
rosornas vackraste blom.
Lyckotårar sköljde min kind.
Jag visste att hon skulle bli min.

Josip Sumic

Bokmal

I ur och skur
traskar han mellan
biblioteken
och med möda
släpar han hem
ryggsäcken fylld
men allsköns böcker.
Då kan jag inte låta bli
att hålla av honom,
även om han dyrkar
böckerna mer än mig.

Misstro

Borttappad på ett golv
blänker ändå
den hjärtformade reflexen.
Är den en vink
från ömhetens rike,
ska jag fästa fyndet
i jackärmen
och ge mig ut
på en vandring
i höstskymningen?
Tveksamt,
för jag har insett
det glimmande hjärtats
opålitlighet;
så lätt det lösgör sig!

Hanna Sijaric

La Frontera

Pequeño niño
Pequeño angel

Vuela, vuela, vuela hasta encontrar un lugar sin frontera.
Desde allí veras otros niños como tu, corriendo alegres
a la escuela.

El mar, con sus aguas hondulantes entonando una
cancion de cuna,
te dejo a la orilla sin saber que tu cuerpecito ya esta
sin vida.

Vi como las olas golpeaban tu carita.
Tu piecitos blancos por el frio.
Que horror! Que mundo es este que no lo vez Dio Mio.

Cuando tu padre mire el cielo, te vera, con tu madre y
tu hermano.
En una Estrella o en un lucero.

Pequeño niño
Pequeño angel

Vuela, vuela, vuela hasta encontrar un lugar sin frontera.
Desde allí veras, otros niños como tu, corriendo alegres
a la escuela.

Jaime Salazar Monsalve

Sieltä lähteneet

Tuulet sitä repivät
ja mietteet

muualla kulkevat täällä olleet
vain purkajat odottavat
lopullista käskyä

muistoja marssii niistäkin
ovenpielistä yhä
enimmäkseen ulos

sieltä uuni jo purettu ja
tuvan naurua narina

sillä kalliolla hiljaisuus asuu

kai siellä kehtaa ruostua

M. Anttila

Till Dig!

Jag orkar ej leva
utan Din kärlek,
jag orkar ej leva
utan Ditt smek.
Jag orkar ej leva
utan Din röst,
för utan Din kärlek
kvar har jag
känslornas höst.

Till Dig vill jag ge
min brinnande kärlek,
till Dig vill jag ge
mitt ömmaste smek.
Till Dig vill jag viska
med kärleksfull röst,
för endast jag lever
när kärleken
fyller mitt bröst.

Seija Silvennoinen

Långsamma plundringståg

Jag är inte mycket för
Kraftlösa yttringar
Manifestationer
Som går menlöshet till måls

Långsamma plundringståg
De sätter av längst vägen
Sprider sig som vattencirklar
Som rörs runt av stilla vind

Långsamma plundringståg
Saktmodiga projektiler
Rullar runt likt höstlövsrassel
Som fingras på av mildkall blåst

Hur svarar man på upptrappning
När knivseggspetsar darrar hårt
Saker dragna till sin spets
Som Tamms utsträckta hand

Med långsamma plundringståg
Över gårdsgårdar och stadslandskap
Med ansamlad kraft och styrka
Plundringståg i egen takt

Arvid Svenske

Småland/Texas

The young one's want's to make it,
The old one's needs to fake it,
Married want's to break it,
and the Singles ... well, they need to shake it.

Nurses brings freedom to the crippled, sick & the lame,
The unemployed complains but there is no one left to blame,
Widows still believe in funerals and shame,
and Andy? ... He's watching telly dreamin' of his fame.

Sailors and Miners longing for a strike,
Poet's keeps on rhyming flees the worlds they like,
Soldiers still dyeing, but not up in the north,
where a Singer in a nightclub is searching for the evenings
woe.

Taxidrivens looking for someone who can pay,
Guitarman is crying over his broken up delay,
Gangsters needing someone to betray,
and you and me ... we're still searching for this stupid thing
called our way.

Voices on the telephone trying to be friends,
But to much in the past that went wrong,
And no one is that strong ...
Try to read, try to follow, try to heal ...

Christer Magnusson

En stark färg som Svart!!

Får jag fråga dig;
tycker du om att klä dig i svart?

vilken färg väljer du helst för dina skor?
vilken färg har din jacka?
vilken färg föredrar du för din festklänning och din kostym?

svart eller vit?
självklart svart!!!!!!

den ger charm till din vita hy
varför ändrade du din blonda hårfärg mot svart?
för att din vita hy skulle lysa som en kristallkrona
jag tror du gör det för att färgen är fascinerade

får jag fråga dig en känslig fråga;

om du tycker om den svarta färgen
varför tycker du då inte om en riktig svart människa?

i guds öga har svarta samma värde som vita
varför skiljer du mellan färger?
svarta och vita

livet är inte bara svart och vitt
det finns andra färger i jorden

men svart är den starkaste av alla färger

*Februari 2001, New York, Ur Vargatider
Den flygande poeten, författaren och konstnären
Akram Monfared Arya*

Morbror

Han vill ha flickan
inte mamman

Han vill leka

Små flickor hoppar i sängen
– Morbror har större snopp
än pappa!

Morbror vill leka

Små flickor vajar
som randiga vimplor i vinden

Han gillar deras
sparrisliknande kroppar
och kalla små fötter
som isbitar
i sängen

Han vill inte penetrera sin fru

Eleonora Luthander

Pietà

Varje möte mellan en man och en kvinna är
Pietà

Madonna förlorar den som hon födde
kvinnan sörjer mannen hon förlorade

Varje möte mellan två varelser är
Pietà

Man vagnar i famnen
värdens frånvaro

Alexandra Luthander

Sigrids saga

Saga om en silverskatt här någonstans ? en gömd skatt

? Skatt här någonstans ? gömd ? men var

Ingen vet var när och hur ? ingen

? Ingenstans ej någonstans

Granar svajar gräset grönskar grodan grubblar

? Grubblar över gåtan ? i sin hjärna ... i sitt ...

Riddaren från andra sidan ... fanan vit och röd

Rosor i hans hand ... över sjö och land

Isen gnistrar under hovar där i fjärran

? Norrsken ? nu på hösten ? elden utan glöd

Diamant i dimman ? diadem ? vishet eller dårskap

? Dagg i håret tidig morgon ? dårskap eller dygd

Tusen och en natt en törnros i sin dröm

! Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur ...

I begynnelsen skapade Gud ... allt det kända och det dolda

och den sista var det vackraste ... hon ...

Obekanta stigar tvärs från denna till den andra sidan

Okänd mark ! var stark

Åsnor och får samma flock ! Lycklig åsna som bar honom

Lyckligt får och lamm – på Hans axel – i Hans famn ...

Runor gömmer många gåtor ! skatter mejslade i sten

! I begynnelsen var Ordet ...

? Rosens namn ! – Ordets Namn – ...

Borislav Arapovic

Spegeln

Du ser dej i »spegeln«:
vad är ditt fysiska jag.
Den vinklade spegeln visar
profil och skuggor.
Ett obarmhärtigt ljusflöde
gör dej blek.
Du skapar en image av dej,
som du vill se ut.
Ditt inre ser igenom
din kropp, –
som ett ljusflöde
utan egen registrering
av ditt förstånd, –
som ett nytt medvetande.

Lyster

Människor med sin aura
växer och minskar
efter hennes temperament.
Men det finns där
alltid.
Som en Atma
i strålände färger
odödlig.

Ulf Hellsing

Om godhet

Kommer godhet inifrån eller utifrån? Nån som vet?

Ska man vara god mot alla, sju miljarderna?

Eller räcker det med ungefär tio personer? Och i så fall vilka, och hur ofta? Kan man få svar på det?

Dom som har som jobb att vara goda, sjuksystrar och liknande, ska dom vara goda även på fritid, utan betalning? Det borde räcka med varannan helg, tycker jag. Om dom inte jobbar då, förstås.

Jag är bara god när det behövs, inte annars. Att hålla på varje dag och jämt är överdrivet, tycker jag

Jag vet en som INTE är god, fru Sandén, min granne. Hon drog över min tvättid med fyrtifem minuter. Och sa sen, att jag var jävla egoiiist för att jag drog ut hennes jävla tvätt på golvet.

Jag har bestämt mig för, att jag ska vara god på måndagar och fredagar fram till tolv. Sen får det tamejfan räcka, om inget särskilt inträffar, förstås.

Jan-Eje Ferling

Tiden har stannat

I berusningens timme
händer allting
ändå står tiden stilla
Långt borta hör jag orrspelet
jag inte alls vill ta in

Det fanns ett fotfäste
jag vet det
dom sa´ det
Men någon fällde in trappan
och jag föll

Jag tror jag ligger kvar
Och i det fuktiga gräset
kan jag känna spindlarna
väva sin tråd runt min kropp
Att kämpa emot känns lönlöst

Här nerifrån
ser jag himlen
rakt ovanför mig
Så tydlig har den aldrig varit
och till slut somnar jag stilla

Sonja Hoffman

Semesterresan

På den första delen av min resa,
sedan jag lämnat Blekinge bakom.
Såg jag Smålands skogar
och glittrande sjöar,
hagar med torp
i skogen som små öar.
Nästa plats var Jönköping vid Vätterns slut,
sen blev det lunch i Ödeshög.
Mot Vadstena,
Motala till Örebro,
längs med Bergslagsdiagonal'n.

*Nu sitter jag här i Stockholm igen,
med vännerna från förr.
Nu blir det fest och gamman, min vän,
innan sommaren dör.*

Efter en vecka i storstadens brus
mot Hälsingland av det bär.
Till tystnad och stillhet
och vindens sus,
storslagenheten finns här.
Åker från Bollnäs genom Voxnans dal,
möter Rotebergsraggarn i sin Cheva.
(Vink, vink.)

*Nu sitter jag här i Alfta
och ser Voxnan flyta stadigt fram.
Människor är glada och människor ler,
här är en plats så skön som ingen ann.*

På tre dar såg jag många byar och hus.
Det vart Ljusdal, Färila och Loos.
Jag ser gröna skogar,
blånande berg,
himlens blå/grå färg.
Det var solsken hela veckan men inatt kom det regn.
Nu står jag här vid Dellens vatten.
Korna går därborta i hagens hägn,
det är skönhet jag ser, tar av mig hatten.

*Nu sitter jag här i Valdemarsvik,
njuter vägen hem,
följer gamla Riksfyrn så gott det går,
efter Kalmar så vill jag bara hem.*

*Sv. Text: Stefan Viljehammar, Musik: Dewey Bunnell
(Melodi: A Horse With No Name)*

Alla dagar

Alla dessa dagar
 med solstrålar på golvet
 och doften av kaffe
En enslig stuga i skogen
 eller
en dåligt städad lägenhet
 som vetter mot norr

Alla dagar utan ljus
 fyllda av pratbubblor
 som spricker
 en efter en
och ett svagt svirrande ljud
 missljud

Alla dessa dagar
 bleka av ångest
 eller
 röda av smärta
 eller
 osynliga av kärlek

Alla dessa dagar

Lars Inge Widlund

Den varma röda pust
över snöiga slätten svepa.
Dess låtanden av moll
liten ödmjuka lågan upplåser.

Den lilla lågan,
tänd i barndomshemmet,
vill jag alltid bevara.
Så svag den är,
men blänker än.

Jag vill inte göra min låga stor,
inte bära den i makthavarnas salar.
Jag låter inte stora strävanden
min lilla låga kväva.

Låt min låga ge mig en liten,
värmande glöd till kylan.
Och jag vill sjunga som
den varma röda pust.
Och jag vill tända den lilla lågan
ny
igen och igen.

Keijo Winstén

Världsmedborgare utan hemland

Deras
verklighet
var aldrig
min.
Jag kunde
aldrig delta
i den annat än
som gäst, som en
som stod utanför,
en öde ö med vassa
klippor, en undertext
av tystnad i varje
replik jag sa,
en känsla av att
jag alltid var på väg
eller väntade, väntade
på eller var på väg
till samma gång,
en känsla
av tickande rastlöshet,
av tickande exil,
av att vara en
Världsmedborgare utan
hemland.

Per-Magnus Eliaeson

Idag är en sällsam dag för
guldhästen gungar i ro
och din kropp fryser.

I kaskader kastar sig vattnet
över din kropp och du ler
under stormnatten.

Omkring dig växer det ljung
Och du ligger på fjällberget.

Allt var bara en dröm
och stjärnan väckte dig.

Louise Wulf

Fyra fyrradiga strofer för Omar Khayyâm, I

Med all respekt! Men ålderns visdom får nog bita i
det sura äpplet.

All den där bråten som du så mödosamt skrapat ihop
under en livstid

saknar dessvärre helt och hållet relevans för den nya
människan.

Ungdomens främsta privilegium är ju ändå att alltid äga
ett oskrivet blad.

Kära vänner, lägg nu inga döda blommor på min grav!

Men om ni trots allt ändå envisas med att ännu en tid
vilja sörja,

låt då gräset växa fritt och myrorna ostört få sköta sina heliga
bestyr

mellan jord och himmel, upp och ner längs de knotiga
björkarnas vita stammar.

Det som är. det som ska bli eller det som redan varit, det
återkommer inte.

Och morgondagens tårar på nyponrosens mjuka blad i
rosengård hugsvalar mer

än de dödens blommor som du tänkt lämna att vissna
på min grav.

Nej, fyll då hellre ditt glas med pärlande vin och gläd dig åt
allt som ännu lever.

All denna tyngande barlast som vi en dag förvisso ska
lämna efter oss
är förmodligen inget mer än en krusning på det levande
vattnets orörda yta.
Ringar utspridda i all vidare cirklar, allt längre och längre
ut i glömskan
tills en dag helt obemärkt all liv all död, smält samman i
varats dunkla spegel.

Tomas Åberg

Flyktingar

Kärlek, ensamhet och dödens ansikte
hem utan tak, väggar och dörr
De vandrar och sover under stjärnorna

Solen bränner
torkar tungor
Fötterna värker och benen ömmar
I öronen ljuder stegens tramp tramp tramp

De har lämnat död och splitterbomber
De flyende är här
Våra höstfärger flamar
Molnen skymmer den blå himlen
Gråbruna samlar vi oss
Välkomna till ett paradiset!

Vi lever! Vi lever!
Här och nu!
I norr med isande vindar mot våra kinder
vintermörker krymper dagen för solen har sin gång
Det är vår nya tid
men varifrån blåser vinden i morgon – i övermorgon ...?

Våra hjärtan känner inga gränser

Solen i Norden bleknar
och marken täcks till tystnad av sin vita svepning

Monica Odén Berggren

Det du ser i ditt hjärta
Är sant
Resten slänger du åt sidan
Och trampar på det lite försiktigt

Alexandra Berggren

Det förlamande beskedet gjorde oss stumma
Oro ångest
fasa skräck
vånda vemod
Iskall rädsla spred sig inombords
Vi klamrade oss fast vid varandra för att inte sjunka.

Psst!
Jag är här hos dig
Osynlig för alla andra kryper jag in under filten
Håller om dig
Ger dig av min värme
Släpper aldrig taget

Lilian Samuelsson

Jag tappade något ...

Jag tappade något
Jag minns inte vad
Går och tänker
Men det trasslar sig.
Och allt skriker
och alla tycker saker.
Jag ler och är förvirrad
och tom
jätte, jätte...tom.
Då, plötsligt händer något.
Du berör mig
Och valet ligger framför mig
Jag väljer att glädjas och att skratta
Väljer livet.
För jag minns nu att det jag tappat var
mig själv, riktiga mig.
Men jag är hittat nu. I Dig.

Anna Bornold

Titta där!
Jag ser inte.
Men hör här!
Jag är döv.
Men tänk efter!
Mina tankar är ofria,
därför är jag
stum, döv och blind!

Kjerstin Krantz

himlen sänker sitt mörklila tak
jag måste huka mig ner
för att rymmas
på jorden

Johan Gummesson

Apus apus

Seglande på himlens stora ödsliga hav
friheten lika total som den
totala ofriheten

Vinande akrobatiskt genom luften
bjuder in till ett ögonblicks konsert

Sovande på vindens kudde
en kort kort stund

på himlens
stora
ödsliga
hav

Maria Lindstedt

Grossess

Grym Gråt

grundlös grunka

grovt grubbel

grått gruff

gränslöst grälände

grällt groll

gruvlig gruppering

grunnande grobian

grandios graviditet

griller grasserar

gratis grannlåt

grannlaga grammatik

grann gran

grätten granne

grant grin

Hanna Estèr

Nepal

Springer längs insjunken gata
mot klostets blodröda port
skrämd av underjordens demoner

Hjärtat pressas till hård boll
tilltagande skräck
hjärtljuden stör klostrets tystnad

Tyggardinen i dörröppningen fladdar
välkomnar till trygghet
elefantfiguren står stadigt

Himmelskt ljus lyser upp rummet
mullret fortplantar sig
regnet exploderar

Lättnadens suck är kilometervis
himlens urladdning
välsignar sargad jord

Aila Somero

Vederkvickelse

Vederkvickelsen

Den kommer och går
utan den ljuva känslan
kan en tomhet och ett mörker uppstå

När solen lyser kommer den, lättnaden
Befrielsen från de grå skyarna blåsten och kylan.
Hoppet kommer tillbaka
lika varsamt som när du omfamnar mig
du milda bris i värmen.

Guldskimrande löv dalar ner från träden
mot den svarta blöta leran
Bäddar in stigen, som en matta av cornflakes
Jag går in i skuggorna som träden bildar
och ser solstrimmor blänka här och där.

Ensam med mina tankar, en timmes meditation
uppmärksam på förvandlingen.
Får ny koncentration och målmedvetenhet.
Är vederkvickt.

Monique Elénus

Mexikansk mat

Jag åker nu västerut till landet med den goda maten.
Tacos, enchiladas, gringas och pastores på faten.
Tortillas med nopales, guanábana och starkt kaffe till.
Ponche på julen och ljuvlig frijoles så mycket jag vill.

Carnitas till frukost och bacalao till middagen på jul.
Conchas till kaffet och en liten tequila gör det hela kul.
Pozole med rädisor smakar både hett och härligt.
Stora djupa tallrikar med härligt innehåll och inte alls besvärligt.

Blå majstortillas under helgen förstärker bara smaken.
Papaya i bitar till frukost förbättrar helt enkelt saken.
Mandariner i klyftor smakar saftigt och helt enkelt bra.
Vindruvor i utbyte på morgonen vill alla mycket gärna ha.

En grillad kyckling är inte heller på något sätt fel.
Alla blir nöjda och var och en får sin saftiga och goda del.
Maten i México är helt enkelt underbart bäst.
Hit åker jag gärna som inbjuden främmande gäst.

Sigvard Låth

Öde strand

Jag satt på en öde, avlägsen strand
med bilar och människor omkring
och sökte som vanligt känning av land
men sikten var tom på kännbara ting.

Men så, i mörkret och dimman
Tyckte jag mig se en syn;
ljus, som räddning i elfte timman
av någon efter en simtur i dyn.

Jag såg blott silverdropparna
och hörde förundrad musiken
när hon bröt vågtopparna
och seglade in i tysta viken

Då såg jag hennes gestalt
i sanning skön att skåda
med ögon som såg genom allt
och hon kunde mig från stranden benåda.

Men det var inget skepp
och sedvanligt misstrogen
jag försvarar mig med krokig käpp
tills tiden är mogen

Lars-Olof Wallin

Framtiden krymper
jag ser skogen springa iväg
innan vi har tagit vara av
rymden, vår vän

människan hinner inte spela
sig till Miltons för evigt lurade
paradis när allt
accelererar sig
till byggnadernas intet
och stjärnorna försvinner

jag iakttar varelser som skapar
egna inbördeskrig: vi har inget,
vi renrasiga skallar tänker inte
släppa det,
vi litar på ett halmstrå som
förkunnar sin inbillade historia

många själar ser på ariska symboler
ur smutsiga krigsportens dunkel

men jag skriver dikter –
klimatsmart förstås –
jag flyger utan flygplan i
mitt lilla universum

Raimo Sillanpää

Eldsjäl

Hon tjasas ej i park där tuktad tuja står
hon fånglas ej av blom i stilla damm
Hon får sin ro bland vildros och havtornssnår
där stormen rivs och bryter vågors kam

Hon lyfter fordom brända upp ur djupen
Hon drivs av brand i blod och brand i stund
Hon lämnar ingen sargad själ förlupen
Hon bärgar de som gått på grund

Men åt oss som i vår plikt gått vill
och samlat hårt vårt vackra guld
ger hon blott en ordflod till
på det att vi förstå vår skuld:

»Rikedom bärs ej i Prada eller Gant
rik kan vara den som ger ett hedersord i pant
Först den dag då era hjärtan sätts på spel
frisläpps mod som gör en levnad sann och hel«

Än fäst vid band, än rädd i håg
Men hon försvann, som skum på våg
Det spricker i en tunn fasad
Det glöder i en vit kaskad

I färglös ton, av pärlglans blind –
fast för gott i vitt och svart?
Så lyfte Hon; som flag för vind –
kan någon säga vart?

Robert Gustafsson

Gatuservering

Poeten på Billströms
gatuservering slipper
det uppdiktade;
ingen förbipasserande
ljuger om
färdriktningen.

Färdas du inte?
Luftar du enbart
din väglöshet?
Att vara stadd
häriifrån och hit
som Gunnar Björling.

Specialister lär oss
anpassning till
nivelleringen –
»Ingen människa är toppen«, sa Willy Kyrklund.
Det var Willys tröst.

Migrationsverket
demonstrerar det svenska
stålet.
Gud skapade
Essinge
Församling.

Hans Boij

Vid dödsbädden

Jag kommer till din dödsbädd
från främmande ort.
Inom några dagar ska du dö
har läkaren sagt.
Du ligger där så hjälplös och liten.

Jag sätter mig på sängen
för att ta din hand.
Du avvisar mig
vänder dig bort.
varför gör du så?

Förkrossad sätter jag mig
ned på en stol.
Du avvisar mig
så som du ofta gjort
när jag gått min egen väg.

Varför vill du inte ta farväl?
Är din besvikelse så stor?
Jag blev aldrig den dotter du önskat
Du fick aldrig några barnbarn
att leka med.
Vi nådde aldrig varandra.
Den sorgen lever jag med.

Birgitta Nyberg

Vördnadsfull Vänskap vill vara
villkorlös
Vördnadsfull vänskap Vågar vila.
Vördnadsfull vänskap väntar
Vördnadsfull vänskap värmer.
Vördnadsfull vänskap varar.
Vördnadsfull vänskap visar vägen.
Vandra vägen.
Visa vördnad.
Våga vara.

Kjell Lindkvist

Du fick ditt äventyr

I kvällarna som får bli de sista när vi allra längst
nästan förbi oss själva

Säkra steg i sprakande nätter
lämnar tillfredställande avtryck
trots allt
Bort från lägenheterna, på din egen landsväg eller ner från
 huset ni uppfyllt så länge
tittar dig uppriktigt i nacken

Höra hur ensamma vi blir, se allt utifrån och tycka om det rätt:
du fick ditt äventyr, varje dag räknas

Jag zoomade ut för sent
jag vet och skyndar fortfarande ikapp
men vissa gör det inte alls eller först vid en gravsten
lever kvar i att de första känslorna är deras egna

Matthis Kempe-Bergman

orden
återvänder till mig
som egendomliga flyttfåglar återvänder
till en susande kraftledning
långt inåt land

medan vi paddlar pratar jag, hypnotiserad
av fjärran ljuset
från sjunkna civilisationer,
om kråshajar, sillkungar och andra
varelser som lever på oåtkomliga djup i världshaven
och endast stiger upp till ytan
när de är svårt sjuka
eller döende

(fenstrålar, meander, yonaguni
elamosaurus, svarta svan
med mörka moderkåken)

vi parerar strömvirvlar
trädstammar på drift
när kanoten går på grund
hoppas jag ur och skjuter på
de rundade stenarna
under mina bara fötter
lär mig vad de innebär
att allting bottnar till slut

Ola Lundqvist

Trädet

När löven faller
trillar tårar från träden
vattnar rikligt mark

Jord näras åter
vilar i vinterdvala
tryggt intill varann

Ljuset väcker liv
kroppar brister löv droppar
glädjens tår åter

Conny Knutsson

We R One

Oh my God ...

This is Hardstyle

2 the sound of DECIBEL

Forever az One

Keep The Rave alive

2 the sound of DECIBEL

Forever az One

We R One – World

We R One – Family

We are one

Lennarth Lindbom

På stranden

Steniga stränder
från olika länder
har lämnat sina gåvor
i stora håvor
 Strandfynden
 Snäckor
 Träbitar
omformade av vind och vågor

Bränningarna har lämnat
en vit fågelformad sten
med svart huva
En förstenad sjöfågel i miniatyr

Eviga strömmar
har sköljt över dom
Deras ålder är utsäglich
Nu – när dom lämna vattenvärlden
Samlade i många nyanser
för att glädja oss
människobarn,
med sin Evighet

Aino Tamjärv
född 1918

Walking down the sun-drenched streets
I find myself in darkness
of a shadow draped around me
 obscuring me from view
 of those living leading loving
 whose paths I'll never know
The sun-drenched streets were never mine
but some day I may find
That which can only be seen

by candlelight

Alma Tiwe

Clownen de é jag

Guld och röd, färggrann, gömmer mig bakom all färgen.

Ser ut som jag vet inte vad.

Passar inte in någonstans, för gammal eller för ung,
förklädd, vem är du?

Jag gillar färg för man blir gladare av det.

Den medelunga tanten

Nu är tiden inne för oss som levt, men ändå inte vågat
leva fullt ut. Vi skrumpnar ihop och vissnar i förtid.

Så nu med ett vrål hoppar vi fram och säger buuhuu
till alla och envar. Nu kommer den medelunga tanten
och säger »Håll i hatten«, för nu blåser en stormande
varm vind.

Höst kommer

Det är regn och rusk, det blåser kallt.

Och det börjar bli höst nu.

Solen letar sig ner, ljuset silas mellan träden.

Snart börjar det att nypa i näsa, kind och öron.

Är skönt att komma in i värmen, när man står
och småfryser i väntan på bussen.

Ylva Sehlén

And Now a Word from Our Internal Critic

This isn't good enough fast enough clever enough
special enough

Obscure enough unknown enough fast enough
purple enough

funny enough but only if you get it!

It's not complicated enough opposite enough well
worded enough

Long enough buff enough tough enough stirred enough
or smoked

enough

It's not enough of the best

There's not enough boxes ticked

Not enough space

Not pushing my agenda enough

Not good-to-go enough

I just don't see enough **me**

It's not 'just enough' enough

It's not following the rules enough and it's not
breaking enough

rules either

It's not spontaneous enough not creative enough

And there's Not Enough Chocolate

Susan Cohen

Katastrofen

Katastrofen är ständigt pågående
Överallt och ingenstans
Hela tiden sker holocausts
Daggmaskar massakreras i det att grävskopor gräver plats
för ett daghem nere vid Kanalplan på Södermalm i
Stockholm
I Afrika dör människor pga. dåligt renat vatten
Varannan sekund dör ett barn
Och västvärlden står bara slappt och tittar på
I allén på Katarina Bangatan ojar sig vissa hundägare
över att plocka upp hundbajset i små svarta plastpåsar
Vad är meningen med livet? En lycklig hund?
Eller att få släcka sin törst med rent friskt vatten?
Det är ju bägge sakerna såklart
Vad annars kan skilja kulturer om inte synen på hundar
I Kina slaktar man hundar i Sverige vördar man sina
hundar likt lyxbilar
Jag önskar bara att alla kan få vara lyckliga
om bara för en liten stund
oavsett om man är människa eller hund

Svante Helters

Uppfångat i mitt samma badkar tagning 2

mina armar minns när dom var katt minns skymningen
förstugan i språnget och månen rör sig i tung
hur jag vill något med mig jamar

känner jag var fisk vakade såg
minns mina ögon visste tärnan inväntade
kunde inget annat när hon tog mig över nacken

känner vet precis grävlingen vek fram och vaggade mitt minne
flyr runt tittar sig omkring söker andra vargar

minns varg minns mås
sökte oppvindarna sökte regn
det var mina armar minns och min näbb minns bra mina anklar

mina axlar minns rådjuret
minns hur det var precis hur vi kom vid vägkröken skulle gå på vakt
hörde oväsendet mina armar minns
försökte skylla dom under rabarbern

mina fötter minns mina klor när jag klev upp på land och ner i
träden

och ändå inte första seglen
minns precis var lite skygg men visste inget

minns högt upp över vaderna låren buken bröstkorgen
och jag vacker nu minns lusten i axlarna
minns nos mycket nos

Lars Orrskog

Himmelens Ed

Handavtryck ... Fotavtryck ... Ansiktsuttryck

Glada barn är mitt allra första intryck

Hand i hand de följa mig i led ... Till himmelen jag svor min ed

Inspirera, Tolerera ... Leka och lära

Tackar Gud för denna stora ära ...

Internationell Empati, Ljus och kärlek i balans och harmoni ...

Tänker på att även jag varit ett barn och nu har detta otroligt
fina ansvar

Carolina Ek Gatica Rosas

/ Tillägnad alla barn på Förskolan Måsen(Alby) som inspirerat mig!

En vacker dikt

Från början ville jag
att det här
skulle vara
en vacker dikt
En sådan som jag
skulle få ingå
i antologier med,
en sådan som jag
skulle få ge ut
diktsamlingar genom,
en sådan som
skulle få lysande recensioner
en sådan som man
skulle hylla mig för,
en sådan som jag
skulle vinna
litteraturpriser för,
en sådan som jag
kunde ringa
och läsa upp
för min älskade,
en sådan som jag
kunde dela ut på bussen
utan att få
hatrisk blickar efteråt,
en sådan som jag
kunde lägga bredvid dig
på huvudkudden
så att du åtminstone
skulle se något vackert
när du vaknar
Förlåt!

Erik Wikström

Oro i femtio ord

Så länge som ditt kärleksspöke
envist jagar mig i livet
kommer jag inte att våga älska igen.
Ditintills jag hittar svaret
på mina kvarglömda frågor,
hågkomster kommer att förväxlas med tiden
och ett gigantiskt lås ska hänga på min vilja.
Så länge jag tror
att den enda ledtråden är du.

Inquietud en cincuenta palabras

Mientras el fantasma de tu amor
se empeñe en perseguirme,
no habrá en mí certidumbre para volver amar.
Mientras no encuentre el por qué
de preteridas preguntas,
seguirá tu recuerdo trastocado en el tiempo
y un candado gigante penderá en mi ilusión,
pues seguiré creyendo que la clave eres tú.

Jorge González Reymond

Trädet på hösten

På stranden står en björk.
I september är den grön,
i oktober blir den gul,
förlorar all sitt klorofyll.
I november är den röd,
ropar ut sin nöd
när vinden blåser kall,
ruskar på stammen och rycker löven på fall.
De virvlar runt i luften
i en sista chans
till en yster dans.
Sen se en del på vattnet guppa,
en del i leran pluppa
och somliga gör promenaden hal.
Själv står björken kal
och på något sätt vilar
när grenar och kvistar silar
vind och snö, som därigenom pilar.

Agneta Carlsen

Naturen

Du som glädjer oss
med din skönhet.

Du som när oss
med dina frukter.

Du som släcker törst
med dina källor.

Du gudomliga,
du är livet
och existensen
som tjusar oss
med ditt väsen.

Dina träd,
de majestätiska
som ger oss syret,
det vitala elementet
för vår tillvaro.

Du som äger
så många underbara ting
blommor, gräs,
frukter, sjöar,
floder, hav,
berg och slätter.

Naturen,
så underbara du är!

Naturaleza

Tú que nos recreas
con tu belleza,
que nos alimentas
con tus frutos,
que nos sacias la sed
con tus manantiales.

Tú eres divina,
eres la vida
y la existencia
que nos embelesa
con su esencia.

Tus árboles,
majestuosas especies
nos dan el oxígeno,
elemento vital
para nuestra existencia.

Estas dotada
de tantas maravillas,
de flores y hierbas,
de frutas y lagos,
de ríos, de mares,
montañas y llanuras.

¡Qué maravillosa eres
naturaleza!

Eduardo Carlier Swing

Du

Finns nära bredvid mig
när jag vaknar
varje dag

Ler mot mig och viskar
godmorgon min älskling
varje dag

Ser på mig vid frukosten
tycker jag är vacker
varje dag

Säger välkommen hem igen
har saknat dig
varje dag

Håller min hand hårt
på strandpromenaden
varje dag

Sitter nära i soffan
armen omkring mig
varje dag

Kysser mig god natt
sov gott min älskling
varje kväll

Tú

Siempre estás a mi lado
al despertar
cada día

Me sonries y me dices
buenos días amor
cada día

Me observas mientras desayuno
y me encuentras bella
cada día.

Me recibes cuando llego a casa
y me extrañas
cada día.

Y me llevas fuerte de tu mano
cuando andamos por la playa
cada día.

Te sientas a mi lado en el sofá
con tus brazos a mi alrededor
cada día.

y terminamos el día con un beso
y un hasta mañana amor
cada noche.

Brabro Kjellin

Kamelkaravan

Ett tåg av kamelkaravaner korsade över en
oväntad avgrund och försvann.
Ett gammalt folk tvinnade flätor och deras tårar
vällde fram.
Ett moln fläckade fram över den lokala källan
och allt blev grått.
Den pilformade linjen av storkar lämnade sina nästen,
de var svullna.
Den blå dimman stod inte emot flocken och den
splittrades.
Stenen i skuggan stod inte emot vätan och slogs
sönder i delar.
Himlen fläckad av moln av vinden.
Rosens kronblad kupade.
Sunderiya med abstrakta ögon kändes ångerfullt.
På grund av hennes nonchalans och våghalsighet.
Hon glömde att ta min hink full av kork, vilken var
given henne.
Jag vill spöka i det otillfredsställda universum. Vilket inte
sympatiserade med en räcka av tanklöst agerande.
Jag vill skicka min nedstämdhet till lasten på
kamelkaravanen som försvann långt bort.

Bayarkhuu Ichinkhorloo
Översättning av Johan Hyltenstam

4 Verser av: Min Sjal är resande Segel

Kom min vän
Låt oss skratta högt
rakt i ödets ansikte! ...

Kom min vän
Låt oss gå genom
den ljumma vinden
Låt oss kela med stjärnorna,
andas in månskenet!

Kom min sång
Låt oss skriva tillsammans en dikt,
våt av glädje!

* * *

Var gång jag får ett nytt brev från dig,
lindras min sorg
och växer min längtan!

* * *

Jag vill bjuda dig
till mitt hjärta stränder
Min vän, min dikt
Jag vill stanna kvar hos dig
i en innerlig kontakt för evigt!

* * *

4 مقاطع شعريّة من ديوان روعي شراع مسافر

تعالى يا صديقتى نقهقه بأعلى صوتنا

في وجه القدر!

تعالى نعيّر النسيم،

نداعب النجوم

نرتشف ضياء القمر

تعالى يا أنشودتى

نكتب سوية قصيدة مبلّلة بالفرح!

كُلّما أتلقّى منك رسالاً جديداً

يتضاءل حزني ويكبر شوقي

أريد أن أستضيفك إلى شواطئ قلبي

سأبقى معك يا قصيدتي

على إتصال حميمي إلى الأبد!

Därborta finns en vän
nära min glädjes marker
rotad i min sorgs färger,
som styr över hjärtats gårdar!
Hennes ord inspireras
av solens ansikte,
av havens vågor
Hon samlar sina bokstäver
ur själens källor
Min vän är havens och mäsarnas vän
Hennes ögon är färgade med dikter
Hon besöker mig varje morgon
Och när natten faller, doftar hon av
den djupaste drömmen!

هناك صديقة قريبة إلى مساحاتِ رُوحِي
متداخلة مع موشورِ حزني
متربّعة فوق بساتينِ القلب!
تستمدُّ كلماتها من وجهِ الشَّمسِ ..
من أمواج البحار!
تلملم حروفها من ينباعِ الرُّوح
صديقتي صديقة البحارِ والنَّوارسِ
عيناها مكحلتان بالشَّعرِ ..
تزورني كلَّ صباح
وعند المساءِ تتعشُّ أعماقِ الحلم!

صبري يوسف
أديب وتشكليي سوري مقيم في ستوكهولم

Sabri Yousef

Nobelprisutdelningsdagen: beskrivning av Stockholmskväll

Blinkande som en spegel lång vit Limousine
Som stannade vid Diplomat hotell
Från olika världsdelar kom hovfolk i sina nationaldräkter
De åker tillsammans med sina drottningar i Limousinerna

Tionde decembers sol som flyter över havet
Några Mongoler väntar på dagens mystigheter
För Litteraturlang delas Nobelpriset ut den dagen
Stolt över dem, denna strålande Nobeldagen-dag

Någon kommande åren precis som den här dagen
Melodiska mongoliska dikter man kan läsa
Så symboliserar dessa Mongoliska poeter
Drömmen blinkar som stjärnor i deras själsliga hav

Danzan Nyamaa

Översättning av Enktuya Banzragch

Faller!

Ibland Faller

Jag Hårt Då gråter

Jag, Ibland Faller

Jag Mjukt Och

Då gråter

Jag inte

Meja Jacobsson

Klocka tickar

Klockan tickar i det tysta ...

Fyller tomrummet i badrummet ...

Varje sekund, flödar fritt och följer en rytm som

blir som musik och tickar fram sin egen melodi

i harmoni med allt som finns runtomkring

och skapar den tid vi lever vårt korta liv i ...

Sekunder blir minuter minuter timmar och

en dag har plötsligt bildats ...

Lever en liten stund och försvinner sen i nattens dröm,

med hjälp av tidens flödande ström ...

som sjunger och tickar i det tysta och försvinner till

sist in i glömskans labyrint ...

Titti Spaltro

Nåd

Tre var vi, kvar är vi två.
Nu äntligen är maten klar, i bråkets ansikt' lagad
med husmors eufori och barnets tacksamhet
som aldrig fanns.

Du äter tyst med tår i ögat.
Jag sitter tyst och söker ord.
Är lasagnen fruktansvärd, som jag?

En busig glädje bryter genom ditt bekymmer
Mamma, den är faktiskt fruktansvärt ...
god

Dörte Müller

Tröst

Märklig är den
Kärleken
Ökar
ju mer man slösar
Ondskan och hatet
snubblar och förintar
överöst med kärlek
Din känsla kan vara
total övergivenhet.
Det är så lätt att känna så.
Men det är inte sanning.
Du blir aldrig, aldrig övergiven.
Om du någon gång tvivlar
på värdet av ditt liv
ber jag dig att för alltid minnas:
Du är var sekund omsluten
av den gränslösa, villkorlösa,
regnbågsfärgade kärleken
Den får mig att överleva

We are one

Störst av allt är Kärleken

Namaste PR

Hej då min svekfulla vän

Aldrig tappar jag mina känsligheter
Ingen vet vilken kraft döljer sig i mina tårar
Till min svekfulla vän säger jag hejdå
Det svider mitt i hjärta men kommer det läkas ändå

Hej då mina svekfulla vänner
Hejar jag till dig så mycket jag kan
Aldrig missar jag mitt sjätte sinne
Vet ni inte vilken kraft döljer i mitt hjärta

Smeker du framför mitt ansikte
Spottar du bakom min rygg
Reagerar min värld slocknar och tänder
Men ändå jag kan lyfta upp mig igen

Kramar du mig så snällt
Ändå klagar du efter mig
Men jag kan inte leva utan dig
För att du vässar mig genom livet

Ja, jag kan inte leva utan dig
Javisst! du ger mig styrkan ...

Enkhtuya Lindblom Banzragch

Ölandsbron i Sommarljus

Sundet glittrar blått
I ett vilset mått
förälskelsens förvirring
I en disig hägring
Ölandsbron i sommarljus
På väg mot vårt sommarhus

Tärnor i vindars termik
I cool kalabalik
Räknar du stjärnorna i natten?
Öland är inte övriga Sverige likt
Ölandsbron i sommarljus
På våg mot vårt sommarhus

Stenkust romantisk målarsägn
Dröm i oxelträdets hägn
Turisters lätta vimmel
Sundets marinblå himmel
En ros, en kyss, och Sommarregn

Penåsa, Skärlöv, Linda på Malmen
Banvall, stege mot himlen
Stackmoln, landbris från sydväst
Svallet mot kalkflishällens ortoceratit
Ölandsbron i sommarljus
På väg mot vårt sommarhus

Slör, länsa för sydosten
Mistlur i dimman
Vid den yttersta udden
Första ska du se
Att havet drunknar i horisonten

Sommarlovsvindar o lummig berså
täcke av stjärnbilder över Lindens å
Vintergatans stjärnor falla
Varför räkna dem alla?
Ölandsbron i sommarljus
På väg mot vårt sommarhus.

Tommy Sjöberg

Flyttfågel

Flyttfågeln har saknat sin hembygd
Så den flyger till sitt hemland
På havets stranden blåste mjukt av vinden
Stannfågeln har väntat så länge på flyttfågeln
Vart flyger flyttfågeln förbi medan stannfågeln hade väntat
Det kan hända att flyttfågeln har stannat i den fina grenen
Kanske fågeln villade på stranden och speglade sig i havet
Soltrålande sommar tiden har inte tid för att träffa mig
Flyttfågeln kan vara hade upptaget
Kanhända fågelns vingarna blev trötta
När flyttfågeln flyger tillbaka sin egen väg
Saknade hon den stannfågeln ...

Sukhbaatar Shirchin

Jag kan kommentera det
Enskilda fallet
Det handlar om mig
Har uppfunnit en plats som
Blivit verklig
I blodomloppet
Jag kan kommentera det
Enskilda fallet
För det handlar också
Om dig

Kent Lägerdal

Salt och sand
i varje skrymsle
tång och vass hoptrasslade lakan
vågorna som sköljer över sängen
över oss in i oss
jag luktar trötthet och försoning
du luktar som en sjöjungfru
havet dina salta tårar

Pauline Alexandersson

Mellan hägg och syrén
asfalt och betong
öppnar sig vägen
bakom trafikens brus
kantad av blommande
anemon
dignande i gullregnets tid
En vår av knoppar
bland blommande grönska
I den karga verklighetens
landskap
tränger livet fram

Hanna Holmlund

Graven

Kom bara förbi för att lämna blommor på din grav.
Kommer inte stanna värst länge, du har ju alltid haft så
bråttom.
En liten stund bara.

Rikard Agrenius

Till Karen Elisabeth
19:e September

Våg av ömhet
våg på våg
av ömhet
skänker jag varsamt
din väntade öppenhet

din silkesmjuka
havsdoftande
pulserande varma
blodskimrande heta
glädje
når mig
omsköljer mig –
vågor av glädje
som oupphörligt
och fritt
vandrar, sjunger –
vågor av glädje
med vågtoppar
av varm gråt
bakom dina
slutna ögonlock
som jag kysser
i ömmaste
tillbedjan.

kvillrande
ilande
glädje,
genom hud och inälvor

genom hjärnans mest gömda
vindlingar,
som friskt
källvatten –
jag blundar
och genom slutna ögonlock
skimrar världen
leende
lysande
solbelyst

våg på våg
ur kroppens salta djup
når den strand
som är ditt sköte
böljar, spelar
smeker
sköljer mjukt.

glänsande droppar
av liv,
droppar som glimmar
på skira pistiller
i den tunnaste
solgenomlysta
blåklocka
som vinden
sakta gungar ...

din heta andedräkt
fuktar
min
tunna skälvande trumhinna –

ömmaste viskning
och fågelrop i vinden ...

vi faller andlöst
genom gröna
skimrande
undervattensskogar
och skymtar
djupt i djupet
den lysande Venusstjärnan –
slungas av
vindar, av eld
ut bland
lysande stjärnor
svävar i
stjärnbildernas
legender
och uråldriga
sagor.

Sven Jonas Källström

Ode till Slussen

Det var tider då
när himlen var blå
när Slussen var ny
och man kunde se långt ut i skyn
bland måsar och prång
höll hamnarbetarna i gång
och Slussenvakten lyssnade
till Slussens sång.
Man kunde cykla upp och ner
i mjuka kurvor och
utsikt se när man satt på strömmen ...
nu finns det bara kvar i drömmen.
Slussen var lekfull och man hittade
ständigt nya ställen.
Tänk när man kunde uppleva hela
den blå rymden på kvällen.
Hela Slussen var som ett collage
en dans.
Men i dagens Stockholm verkar
inte konsten har nån chans
åt nya Slussen kan man bara säga bu. Gå in på:
slussen.nu

Maggie Svendsen

Darkhans kväll

»Darkhan«s kväll
Precis som paradiset
Vänjande själen
Precis som vårens blåsippa
»Kharaa« slingrar
Precis som drömmen
Kärlekens blick
Precis som sagan
Burkhantiin Khundii
Precis som vackra ögon
Bultande hjärta
Slår bara för din skull

Khulganjav Deleg-Ochir

Översättning av Enkhtuya Banzragch

Om igen lever du
för det lilla friska,
Salta andetag
Frånvarande i samtalet
som inte berör mig och
undrar om det någonsin
gjort det eller om det
är en lögn från förr
som varken du eller
jag kan förstå som vi
bara vaggas i till dess
att våra kroppar bara
dör utan mening, i
lögnen kan vi le åt
den misär vi om
igen lever för

Axel Morell

Dikt från begränsad yta

Du kan inte
höra toner
Det är som om
svängningarna
I trumhinnan
Sätter sängen
I gungning
Väljer mina ord
i rädsla för sjögång
Du på öppet hav
Bach blir kvar
I väskan
På vägen ut
lyser neon
Det bränner
Sluter ögonen
Och hoppas
Ingen undrar

Anna-Lena Martin

De onda är inte så onda och de goda är inte så goda,
men de onda och de goda vill båda vara goda
och därför vinner de goda matchen över de onda.

Mats Barrdunge

Vill du låna?

Om du kunde få låna
Min vardag
För en dag
Då skulle allt bli bättre
Du skulle förstå mig
Du skulle gråta med mig

Tänk om jag
En dag kunde få vara helt smärtfri
En dag
Skulle jag ta den?
Jag vet inte
Jag sörjer redan

En dag utan värk
Ett år av mera sorg
Sorg för hur det kunde varit
Livslång smärta
Att veta just det
Livslång

Om du fick känna
det hade inte hjälpt
Du har ont ibland
Jag påminner om din vardag
Min ständiga följeslagare
Låter dig inte ha värk en dag
Jag har värk för livet
Den är min
Värken
För den bor i mig
Den som flyttat in för att stanna

Jenny Jacobsson

Mitt Staket

Tänk att få vakna
varje morgon utan
att känna sorg eller
smärta
fastän världen rymmer
så mycket smärta.

Dagarna går år läggs
till år,
snart är det åter vår.
Men först ska detta år
vara till ända.
Jag undrar vad som
kommer att hända.

Planerar en resa till annat
land med någon att hålla
i hand.
Den handen är öm och
stadig inte ett dugg
farlig.

Tack till alla människor i mitt staket

Birgitta Hallberg

This too shall pass
I ache to myself
Wounds grow deeper

Wisdom too

Unni Håkansson

Arenarockdikt från en röksvamp

Musiken: KåKåbojjsare av potatishuvud

fylld som havet blundar kaoset rinna vidare som exakt samma
flod eller samma bundna blundande stil
som sätter samtalsprov på allas inre resedagbok
en flod som blundar och stoppar upp lika självklart
som tiden i en gammal rysk moraklocka
&experimentell musik som gnager upp
&jag drar mig inåt, sökande, söker, sökt, skött, kött, sött,
vego mego jim o'rourke
återkommer hela tiden till den musiken, grioa (R.I.P), som en i
kön in till dikt på en dag 2010 där stod och sa till mig
jag gick på som manic panic
about The great stefan hammarén From Finland
Rock'N'Rollboat André3000 (från OutKast)
way out west 2014, hoppar i tid och rum, det var en med
bob hund-tröja på den konserten där ("hey ya!")
WERK!
alla säger work och twerk åt höger och vänster jag
går den gyllende mellanvägen rakt in i jättemörkret
mellanmjölksverige (hej jonas gardell! hej HM! [= hanged
man "into the night"] /mvh Ghostbusters 4-ever i samarbete
med röksvamp ab)
gyllende neubauten-tider dragspel runt midsommarstången
ett pinsamt helvete bakom öltältet Ivar Salt peppar
publiken. Klf, little jinder, Vårteckenspråk, jultecken, lucia.
jesustanten, ernesto guerro, i LOVE YOU

det
är
en

(grön)
ros
utsprung
igen

"så suger du åt dig allting och folk trampar på dig och det kommer rök"

/ det var fint uttryckt. Låter som en ganska finurlig
förståelsefull tjej, trevligt hur du skrev om ert möte, och inte
vilken tjej som helst.

Erik Sällström

Den enda

Längtan fyller mig, jag drömmer
om dina klackars slag mot gatan,
jag fantiserar om att jag känner dig andas tätt
mot min kropp,
jag inbillar mig att jag finns i din värld.
Jag sträcker ut mig ur min tysta fåtölj, mot den arm
som inte finns,
jag ler åt ljudet av en röst som inte är där, jag minns,
till slut återkommer jag till verkligheten.
För mig finns ingen tid, för mig finns ingen ork
passiv, jag längtar, stum, jag vändas, ditt ansikte endast pixlar
på min skärm. Ett svagt eko av dina ögon, ditt ansikte,
min drog mitt heroin.
För dig jag strävar resolut, ditt foto är allt jag har.
Mot avgrunden jag dras, skona mitt liv med din mjuka
beröring, förför mig med ditt leende, vinka med din
hand och jag ska lyda din befallning.
Min ängel, min Amanda.

Björn Brodin

Ensamma vi vandrar på jorden
Med evighetens melodi
Allt det som en gång var är borta
Ersatt av tomhetens melankoli

Drick du min namne drick ur mig
Ty vi delar kropp och så liv
Faller du står jag mot ljuset
Splittråd och aldrig mer fri

Marco Spatalovic

Skapelsens tystnad
Ekande i tom-
Rummet
Pockade, ville ut
In i friheten

Carina Carlsson

Ny värdighet

Kalla stenplattor under dina sandalklädda fötter
Värmen på ovanvåningen har inte hittat hit
På ovanvåningen där de livmoderröda tapeterna
har smala vita vertikala strimmor
Strimmor, strängar, till all den kärlek och sårbarhet
som vi fått i arv och förenar oss
I källarrummet värmer du luften med ångan av rena kläde
Kläder stärkta sin trosuppfattning, i sina pastellfärger,
under tyngden av strykjärnet i dina
händer
Fram och tillbaka. Stillhet i tiden. Försvinner alla veck,
alla sträva ojämnheter under
fingrarna.
Ur vecken föds något nytt, något lent, avskalat, inbjudande ...
Den blå jeansjackan som han använder varje dag,
stryker med varsamma fingrar
Ut och in, under armarna, textilfibrerna bär i symbios
alla sina upplevda dagar
Ryggen, lungorna, ditt bröst
Du stryker bröstet när ett par strumpor dunsar ner från
tvätluckan däruppe och landar på en
hög plagg i tvättkorgen. Plagg som väntar på att återuppstå
på nytt, med nyfunnen värdighet,
under dina händer ...

Melanie Haider

Stockholm en sommarkväll

Har du nån gång gått i Stockholms stad
en varm och sval sommarkväll
sett skrattande ansikten flyga förbi
i vimlet av skönhet, prat och skräll.

Har du nån gång gått på Gröna Lund
för att roa dig en stund
mött bekanta människors glada skratt
där neon och skratten är din skatt.

Det är då du känner att du älskar din stad
du vill kyssa dess buskar och blad
du vill dyka i Mälaren ner
känna staden vibrera mer och mer

Ja, jag har stått i Kungsträdgården
och hört rock från stora scen
bland applåder, gitarsolon, prat och så
med glada öron och lugna ben.

Ja, jag har gått i Gamla Stan
när ljud hörs av gitarr och sång
från sjungande musiker som står på rad
bland pubar och flockande lyssnares gång.

Det är då jag känner att jag älskar min stad
jag vill kyssa dess buskar och blad
jag vill dyka i Mälaren ner
känna staden vibrera mer och mer

Leif Linder

Lönebrink

A: Nej, det här är inte mitt ärende. Det ska till en Lönebrink.

B: Det går inte, för han är död.

A: Men han sitter ju där borta.

B: Vafan, försöker du vara rolig?

A: Inte alls. Lönebrink ska ha den här specen. Gå nu och ge han papperet!

B: Tror du inte jag skulle känna igen Lönebrink? Det där är ju inte han. Lönebrink dog knall och fall mitt i julmaten år nittonhundrakallt.

A: Ja, DEN Lönebrink, ja.

B: Vad då, menar du att det finns flera Lönebrink?

A: Ja, det där är en Lönebrink Junior. Samma gener, samma bruna skotskrutiga skjortmönster, samma kontorsstol, samma trista granskningar att göra.

B: Alltså, jag bara FATTAR inte att det finns FLERA Lönebrink.

A: Du, det finns många av dem!

B: Men är det SANT?!

A: Hur länge har DU varit borta, egentligen?

Dennis Renfors

att försöka älska dig var som att försöka fånga en hel flod
i mina små bara händer
som att försöka surfa på en våg från ett förlisande skepp
som att springa för sitt liv i Amazonas och ha glömt
kompassen
du lämnade mig som en poet utan ord
som en poet utan bläck
som en poet med utsmetat bläck på mattan du beundrar
så djupt
jag vädjar dig: sök inte upp mig

Amanda Gonzáles-Bengtsson

En gammal dröm

Det är en sen kväll
jag har just släckt lampan
läger huvudet på kudden
som är sval och skön mot huden
Jag känner mig som en liten flicka
jag är den lilla flickan
stryker över kinden
som handen känner igen
jag vill vara där
fast jag vet längst inne
att det bara är en lånad stund
ändå känns den så verklig

Marianne Stråhle

Kungsträdgården

Går under träden
med blossande kinder –
blommande rodnad

Evy Söderman

Heliga skrifter

Ur Illiaden:

Poseidon vände sig till Apollon och sade:

'Foibos, Varför står vi så fjärran från kampen?

Den här duger ju inte –Titta

alla andra gudar och gudinnor

kämpar mot varandra och deras kamp i full gång.

Låt oss två kämpa mot varann! Vilken skam

om vi två vänder tillbaka till Olympen i tomma händer

och inte har vunnit någon krigarära!'

Men Apollon svarade avvisande:

'Nej, Poseidon det skulle vara mycket obetänksamt av mig

om jag, för stackars skröplig människors skull

Inlät mig i strid med dig. Människors är som trädens löv;

ett kort ögonblick frodas de och njuta av jordens goda

Men snart vissnar de och virvlar bort.

Låt oss hålla oss utanför striden

oh låt de dödliga människorna avgöra sin strid'

*

Det är den mänskliga historien som sammanfattas här:

Min generation spelade sin roll i den sista biten

Av den upprepade historien

Även vi dödliga, skröpliga, stackars människor

har upplevt, har sett i det sista seklet

de sista trojanerna, deras sista bragder

och sista tragedier:

Hector, Akilles, Paris och Helena

vilket utspelades i alla hörn

av den oskyldiga världen.

Det är kanske därför Homeros,

hans dikter, de nya Trojanerna

våra nya gudar och gudinnor

kärlek, svek, bragder

och meningen av hela

lever vidare.

Ishan Kutlu

Du mörka gran i skogen vad vedmodsfyll jag blir
det väcks så många minnen som ofta från mig flyr
för skogen var vår bakgrund vid barndomshemmets knut
men nu har hemmet skingrats och barndomsåren slut

Jag tänker mig tillbaka när jag som liten var
och mina andra syskon och kära mor och far
när vi var alla samlade och åt vid samma bord
hur maten skulle räcka till jag inte då förstod

Och jag tänkte sedan när jag äldre blev
hur många långa dagar och många trötta steg
som far och mor fick gå för att trösta sina små
för de var dystra tider och liten lön att få

Men dagar gick och veckor vi växte och blev stor
Och ingen klagan hördes från kära far och mor
de hoppades nog och tänkte som så många fler
att kommer dag så kommer råd som så ofta sker

Nu har de gamla kära till evig vila gått
och deras ord och gärning är snart ett minne blott
men de goda råd de gav mig de har jag litat på
att vara sann och ärlig och det lilla ej försmå.

Postumt, 1901–1989

Lydia Olsson

Lycklig då som nu

Lätt och

Lustfyllt tänker jag

Tålmodigt tillbaka på vår kärlek

Glädjen i

Våra gnistrande ögon

Strålade av förälskelse och framtidshopp

Roberth Terfelt

Pension

jag har just gått i pension
jag var lärare ...

det som betytt mest för mig
har varit möten med eleverna
deras liv och vardag
brann för att stötta dem
motivera entusiasmera
få dem att stolt vibrera

nu står jag här
vill dela ge information
om någon annans situation
hjälpa hemlösa
genom »gatans mat«
alla intäkter går till dem
att ta vara på vardagssvinn
vill författaren lära oss

jag brinner för dans
jag tar varje chans
dans-golf-seglings själen
ska också ha sin mat

Christina Hildebrand

Guds Logos, amorism

I begynnelsen var **ordningen och välviljan*,
och **ordningen och välviljan* var med Gud,
och **ordningen och välviljan* var Gud.

Detta var i begynnelsen med Gud.

Genom det har allt blivit till,
och utan det har inget uppstått
och inget kommer att uppstå utan det.

I det vara liv, och livet var människornas ljus.

Och ljuset lyser i mörkret,
och mörkret har icke övervunnit ljuset!

I begynnelsen var den fullkomliga välviljan.

Den välvilja som önskar fullkomlig lycka
och ljus till alla,

den fullkomliga välviljan som är Guds godhet,
även om världen inte är fullkomlig.

Guds ordning och välvilja är logos,

alltså amorism,

som är fullkomlig välvilja!

Jag tror att grekiskans logos (Λόγος) i Bibeln bör översättas med ordning, vilja och välvilja, inte enbart ord, ordet eller Guds ord, här markerat med *. Första stycket är min (fria) översättning av Bibeln, Johannes 1:1–5. Andra stycket är mitt tillägg.

Fredrik Vesterberg

Why do you follow me?

You, the big man!
You, who have all power
You, who are known for your betrayal
With all your traitors,
Who sell us out to the enemy
Money and power won't be endless.
You greedy and selfish boss!
Your nightmare is nothing for us
My struggle for freedom,
Which never harmed any one.
Let's live with humanity,
Justice and equality.
Forget any hope that I would sing for you.
No, never, I oppose you.
While I have a language to speak,
You imposed silence on me
But I am still screaming and shouting
To be heard and remembered.
My bravery is my pen, I preach love,
You have made millions disappear
You disabled many of them,
You killed thousands of innocents
I do not fear you
I won't surrender to you
My life is not more precious than the fallen
Heroes and heroines
Don't follow me like my own shadow.

Caalaa Hayiluu

Kabaa ajjeerradhaa

Mannillee guddaa dhaa, garuu hin gaaddisuu,
Akka diinqa hanqaa, namas hin teechisuu,
Fakkoof ijaarsi isaa, utubaan sagalii
Garuu lafan qabnee, hinuma reeqqisaa
Baaxiin citaa mitii, gubbaarraa dhimmisaa,
Yagyagaa fi dagaleen, silaa harooressaa,
Umriin guddaa malee, ammayyuun daaddisaa.
Aduu dhoowwu didee, hammaate qorrisaa
Falfalaaf falli falaa, dhoowwadhaa dhimmisa.
Kabaa ajjeerradhaa, meelbaha gadaansaa.

Caalaa Hayiluu

Bryter

det är inte
jag som bryter
ljuset

det är du
som limmar
ihop mörkret

Tommy Thuresson

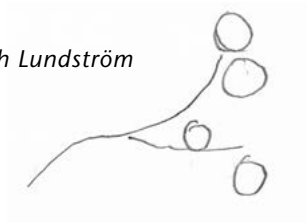
Nypon Slån och Fläderbär

Pryder Trädgårdshäcken

Vita Snöbär barnens Fröjd

Smäller vi på Fläcken

Almuth Lundström

Döda män kramas inte

En del dör unga, tänker du när du vandrar på stranden.

En del får aldrig kramas igen.

En del dör innan de har blivit män.

En del dör i en värld man måste fly ifrån.

Döda män kramas inte, men här, här i min värld,
gör de levande det.

Lena Krantz

Ny Historia

Dags att skriva ny historia
När det som varit
Har förändrats
Genom mina nya ögon

Jag är fri
Att skriva ny historia

Suzanne Ekstrand Almlí

Ordet som stannar kvar
som sträcker ut sig
latituder longituder
roterar sprider värme och styrka

en grund att stå på
ett sätt att leva efter
känsla av samhörighet
inte ett ni
vi

i smått och stort
ett vi
delta i stort och smått
i glädje i sargad sorg

glömmer aldrig
håller fast vid
en ledstjärna
ett ankare
rotat i benmärgen

armkrok – axel mot axel
ett mål mat, en säng
en sedel som inte slåss
ord av medmänsklighet
jag ser dig och du mig

allt samlat i ordet:
SOLIDARITET

Petita Onne

Kärleken, livet och döden i Hallonbergen

Jag känner inte igen mig, och snurrar och hurrar, när de sträcker sina vingar upphörde bönen.

Skänk mig ett halmstrå av honung sitt hull. Sitt still! Du är väl inte feg?

Överallt luktade hon gott! Kände mig som en kung. Gå ej ifrån mig.

– Du vill ju stanna, dör i varandra. Den kärleken var aldrig min.

Nu ska du le, så ska jag ta! Jag vill att du ska komma nu!

I folkviseton under marmorerade gröna blad kan man se rosa näckrosor, så in i helvete, så klumpig och ful och grön.

Jag är allt vad ni vill, kring er söndriga gård.

I natt skall jag dö. – Det flämtar en låga. En sorg låg tung på mina ögonlock.

Då kommer du. Än en liten stund är vi två. Kanske ensamheten är en flaska Ramlösa en flaska gin en flaska whisky och vi blöter oss ibland i tårar vid dessa panterhudar i det nordiskt grå.

Lägg din älskade hand på min panna. Le – det är att glömma grimasen.

Håll tassan under hakan – intressant! Smärtan ge oss allt vad vi behöva – och livsgåtans utgjutna blods vita liljor krysantemer.

Hos var och en är det annorlunda och likadant. Hon skjuter oss in genom porten.

De slängde genast ut mig. Man säger att medkänslans plats är hjärtat.

Djupare köttet och såret och staden slukad i sand och ska dö.

Vän, i förödelsens stund, när ditt inre av mörker betäckes virvla löven bort till andra marker att multna där som på en kyrkogård.

Vargen har ätit upp min gröt och gråten är min när du gråter. Nu kan du ta en bild av oss.

Och ta mej med storm. Jag sätter mig vid fönstret, och fumlar
och drumlar,
trött på jakt och ditt och datt, går hellre förbi ute på gatan, går mig
emot aftonbönen och utdragssoffan, och dricka och hicka,
och en respirator.

Karl-Johan Rahm

(Det här en kollektivdikt av återvunna diktrader från diverse tryckta dikter. Utklippta diktrader fanns i en svart låda under evenemanget PLAYLIST Hallonbergens ickevåld i Hallonbergens centrum 2 maj 2014. Hallonbergarna (och jag) valde, vrakade och limmade. Min roll var främst att klippa ut diktrader, underlätta processen och lätt redigera. Arrangörer var Aggregat, Bibliotek Sundbyberg och föreningen Hallonbergens ickevåld).

Sankt Petersburg 2005

Läser fotbollsresultat på väggtidningar
på gatorna varje kväll
Dricker över livet med sentimentala män
på en bar
En ubåtskapten visar sitt fartyg
I höstsolen
vid finska vikens strand
på storstenigt fyllnadsmaterial
skriver jag långa brev
hem
och en sak jag berättar om
är den tafatta kärleksförklaringen
på Erimitagets baksida
Hon sa nej
Valde en annan

Linus Rispling

Du

I mitt hjärta

Du lyser som en stråle

I mitt hjärta du stannar så djupt

Jag vaggar strålarna av din ära och berömmelse

Jag gömmer i min själ ditt charmiga hjältedåd

Du stannar tillsammans med mig för evigt

Men du bygger mitt olyckliga öde

Precis som tiden stannar

Jag vill ta farväl av dig

Under din ärade berömmelse

Pagma Namsan

Översatt av Enkhtuya Banzragch

Det finns ett skäl ...

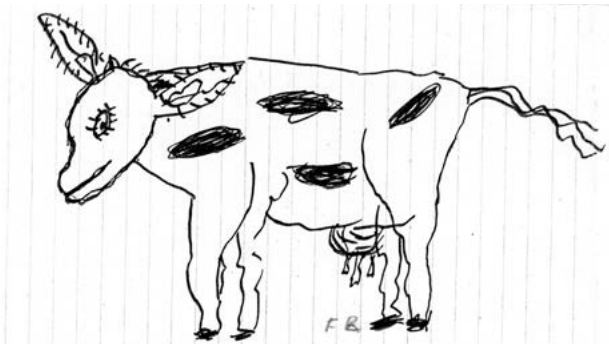
Mjök vi får från mor och från affären där vi bor,
tror stadsbarn som aldrig sett levande kor, och vet ej att
producenten är nå'n annan; en robot med dator-clips i öra
invid pannan, hungriga med ljuver stinna, fort framåt att
kraftfoder finna, en mjölkmaskin sätts automatiskt på,
en dörr stängs bakom, mjölkad kan hon framåt gå.

Vart år en kalv blir till. Ko-mor råmar, gråter, rastlöst
skriker fast ingen tröst hon får. Att vara robot det är trist,
att bli fri för kon det räcker ej med vanlig list.

»Var är det vingeliga, älskeliga livet av Herren jag fått?«
jämrrar sig kon. »Förfärliga tvåbenta djur, det är de som
stjäl, eller hur. De stjäl våra barn, kallar dem kalvar, stjäl
barnmaten, sågar av våra horn och klipper våra svansar,
och ger oss konstig mat.«

... det finns ett skäl, ... att behandla allt och alla väl,
för vad man sår, det får man skörda.

Liv-Karin Sigurdsson

Svart- och vitbrokiga »Stjärna»

Kärlek

Du får mig att känna glädje
Du får mig att känna stolthet
När du ser på mig så känner jag mig vacker
När jag ser på dig står tiden still
Du gör mig till en bättre människa
Du får mig att känna mig glad
Den känslan jag känner kallas för kärlek
Och kärleken gör mig hel och underbar

Lena Lindgren

Höst. Vinter. Tystnad.

När inga budskap hörs i lövens prassel,
och havet slutat viska och blir stumt.
När allt mitt tal är gråa stenars rassel,
och allt som brunnit hett i mig blir ljumt.

När jaget sedan, under vinterns dagar,
likt björnen går till ide i sitt bo,
tas livet över av helt andra lagar,
finns inget kvar att tycka eller tro.

Av vilket virke bygges mänskossjälen?
Var hämtas virket, ifrån vilken skog?
Här i mitt inre råder ännu tjälen
– min själ är inte vinterbonad nog.

Annika Knutsson

Nära står vi varandra
avståndet nära
har sin dimension
vi sitter så nära
tätt tätt intill varandra
axel mot axel
vi står varandra nära
sida vid sida
men vi känner inte varandra
hur klarar vi det då
... vi bygger mellanrum
som vi fyller med betong
robusta stadiga oigenomträngliga
vi vidrör varandra fysiskt
men vi berör inte någon
och ingen berör oss
avståndet är gigantiskt
mellan resenärerna på tåg, bussar, pendel,
tvärbana, kassakön, väntrum
långt borta finns dem
som står oss nära i hjärtat
men vi sitter närmre främlingen
vi står tätt tätt i samma rum
vad är det som får oss alla
att stå ut, ge in, ge efter
vad får oss att längta
efter beröring, gemenskap
samtidigt som vi är totalt
omslutna av varandras gestalter
nära, att bara nära vara ...
är inte det samma som att stå någon nära

Eva Åberg

Samma likadana, Olika unika

Det bultar det slår
tala inte om för mig vad jag ska känna!

Trycka på play för vidröra det där som kändes då

Spela upp favoritlåten för dansa ärligt
mot en spegelbild som förut inte kändes min

Skriver om sockerkorn som tappat smak
Bjuder på insikter av en främling
Skakar hand med en bekant
rädd för mitt leende inte ska uppfattas äkta
Konversationer
dribblar en massa ord om liv,
på en mängd olika sätt,

om de där hålet som suttit där sen början av sommaren
börjar bli så stort att jag till slut inser att jag faller in i det,
tappar bort mig själv i det
så mycket snack om diagnoser, vågskålar,
vad jag kan, vad jag inte kan
så mycket snack om att leva upp till, till inte alls bry sig
så mycket att skriva, att återberätta
så mycket att missa nuet,
vad som verkligen betyder något

det där hålet
är det tomheten som vuxit sig större?
eller är du här för du är vägen ut mot andra sidan väggen?

fortsätter le, fortsätter ta på mig, klä av mig, äta utan aptit,
äta för att njuta av varenda tugga, fortsätter gå till jobbet,
till klubben,
njuta av att bara vara hemma, slippa ansvar, plocka upp,
riva ner,
balansera, fundera, bara vara till, börja analysera, aldrig
släppa tanken

om att bli hel igen
så tala inte om vad jag ska känna!

För den här gången vill jag finna det själv

Lea Pålsson

Längtan

Allt jag velat
Allt jag försökt

Hur jag kämpat
Hur jag längtat

Inte mycket blev som jag tänkt
Sorg och förtvivlan

Nya vägar, nya mål
Inte lätt ändra sig

Hoppet försvann
Men längtan finns kvar

Försöker se ljuset av det jag har och det som finns kvar

Det går ju bra

Om än inte alla stunder, alla dagar jag har kvar

Johan Olsson

Brottet

Det vassa silvret blänkte i gatlampanns smutsiga
ljus
Väntan
Människors pulserande rytm förbi
Cigarettglöd stänkte otålighet
Villebrådet närmade sig
Pulsen ökade, greppet hårdnade
Big Ben slår fem
Nu

Likadana

Varför ska vi vara så olika
Jag och du
Vi sätter på oss strumpor på samma sätt
Använder munnen på samma sätt när vi äter
Andas lugnt på samma sätt när vi vill stressa av
Så varför är vi så olika?
Är vi?

Mattias Hagström

Du är en tyngd en börda på mina späda axlar
du är ett skeppsvrak på havets botten
ditt ankare fast rotat i mörkret
jag är inte som du vill aldrig bli som du
Istället är jag lik den gömda pärlan i musslan
den evigt glimrande den utforskade den oupptäckta
ja som en skatt är jag ständigt väntandes på att bli funnen
men ingen går på skattletarjakt här

Men ändå inom mig ett hav av känslor som väntar på att levas ut
önskar att de sköljde över mig så att jag en dag kan välkomna
dem alla
utan rädsla så att jag en dag kan bli lika fri
som ett barn och uppleva livets alla nyanser med seende ögon
men min vilja bleknar inför din avstängda blick
du gör min värld liten och omöjlig

Så vi fortsätter att leva i detta bråddjup
där inget liv längre finns där syret tagit slut
och så blev det så till slut att jag blev som du jag är du

Jenny Svederfelt

innan

innan
innan bokstavsspråket
 miljarder år
då stjärnorna dansade

utan tunga eller stämband
gnistrande sånger
i vintergatans lungor

en stad

en stad utskuren i regn
 antennerna på taken
silar moln mellan sina gälar
tar in frekvensen för ditt leende

som ett ord

det var som ett ord
 som kom nära
likt ett spädbarn
närmast havets andning

Mats Tiigiste

I telefonen

Var är den röst som överallt jag söker,
en mänsklig, varm, en icke automatisk,
som svarar med en ton som är empatisk,
och leder mig på stigarna som kröker.

emot ett mål igenom labyrinter
av siffror och av val som är diffusa?
Jag ville genom tunneln se det ljusa,
men väljer fel, jag snubblar och jag slinter.

Var är den röst jag helst vill höra,
som skänker lisa genom telefonen
och för mig till den väg som leder rätt?

Jag knappar på med luren mot mitt öra,
men lika gärna kunde ifrån månen
den trista rösten komma, mänskligt sett.

Du har tappat din kod

Fritt efter Nils Ferlin

Du har tappat din kod och den papperslapp,
varpå det hela var skrivet.

Nu sitter du modlöst apatiskt slapp
och suckar så övergivet.

Vad var det för siffror, vad var det för längd
på det kodord som blev dig givet?

Minns du det ej blir du utestängd
från ditt konto resten av livet.

Eva Giese

Hjälpa fram

den som vågar
vill och kan
vill livet
hjälpa fram

*Seven Palmberg
Emma Johnsson*

so I belong to the ancient ones
roaming with shifting days
in a continuous relay singing
from one man to the next

this I chained to the sea
is all we have in any weather
a call across the ticking brevity
of a last breath wheezing

I need you more when the sea
like a dark mother calls my name
and the wind prepares the children
for the memory of another I

stretched like a dying moon
across day melt down horizon
I see no reason not to sneer at
small people see no navel

wrapped like a ghetto street
'round the aspire and the rest
I lose my breath beat no more
strong is my resolve frail

sing family sing history and it
the fall you expected and paid for
the shortness of moving closer
a kind of diving a trust a bated breath

Bengt O Björklund

Och där ligger havet – med ett löfte om frihet och frid

Våga blunda och minns känslan av frihet – då, när du först
lärde dig att simma

Bli omfamnad av havets dyningar – som mjukt rullar in dig
mot en strand

Känner du smaken av salt mot dina läppar – kan du nu livets
glädje förnimma

Följ vågornas rytm och var inte rädd – nära nog finns en
hjälpande hand

Vid strandkanten gungar det tryggt – fram och tillbaks och
där hålls du kvar

Du ska inte tro det blir sommar – ifall inte nån sätter fart
Vågorna kastar lekfullt dig omkring – sådär så det hoppar
och far

För allt för länge sedan fanns ett löfte – att hjälpen skulle
komma snart

Bilden av en liten ensam pojke – uppsköld vid turistmålets
semestervik

Vilken Gud haver barnen kär – när de oskyldiga är så många
Låt nu inte det blir fler – av statistiskt säkerställda räknade lik
Vad är det för fel på människors händer – som inte ens barnen
kan fånga

Ansvar och skuld kastas kring – det hjälper ingen här eller där
Låt oss andra aldrig ge upp – för än finns det tid
Att hjälpa dem på flykt – från de fador vi inte har här
För där ligger havet – med ett löfte om frihet och frid

Åke Almlil

ett lätt regn faller
löv blänker i lyktans sken
du vill ha månen

dimman ligger tjock
marken är täckt av lönnlöv
du gråter av sorg

frostvitt gräs lyser
smälter sedan i solen
tårarna torkar

solen lyser svalt
i trädens kalligrafi
du andas igen

skogen blir snart vit
när snön har lägrat träden
hunden är dräktig

Gertrude Nilsson Björklund

Döda poeters sällskap

på Medelhavets bottnar
ruttnar döda poeters kroppar
ord som aldrig kom att bli skrivna
andra kroppar
sönderrivna

visst minns ni ock,
den tid då »Döda poeters sällskap«
var en film av Peter Weir
regisserad
Inte en politik
av EU
konstruerad

det är inte alla
som har råd att dö
för konsten

Emma Lundberg

Du kom till mig som en jävla parasit,
och bosatte dig i min tarm
Du fick mig att åka ambulans,
sen en lång väntan på akuten
Du din lilla jäkel!,
fick mig opererad,
tre gånger gillt
Det enda du gav tillbaka
var smärta, illamående, infektioner
och snudd på raderat minne
Trots att du är en skitklump
fick du mig att må dåligt
i ett års tid, och mer
Men till slut stod jag med segern
och drev dig ur min kropp
Må jag aldrig mer se dig igen,
och skulle det ske, din jäkel,
får du aldrig din revansch
FUCK YOU!!
FUCK CANCER!!

Marja Alfredsen

Skrivkramp

Orden brinner i mitt huvud.

De glöder, bränner,

skaver sakta inifrån –

»Släpp ut oss!«, skriker de

i förtvivlad desperation

»Vi vill komma ut,

föras fram,

skrivs ned, och

gå till historien

som någonting nytt,

stort och beundransvärt.«

»Så befria oss nu,

så befriar vi dig

och ditt stackars huvud

ifrån vår dunkande tyngd

och brännande smärta.«

Niklas Hallgren

Du går din egen väg linjärt

Hunden på granntaket ylar förtvivlat
Världen krymper

Din fot
med skon hårt och kallt snörad om sig
Rotar sig fast
rör sig rakt,
går.
Linjära steg genom den staden du drömt,
där hundskallen ekar som avlägsna, mullrande
dån från taken.

Världen krymper
Rötterna rycks bort

Du går din egen väg
Linjärt

Nicole Johnson

jag var där varje dag
fast lite ovan mark
aningen svävande
Å det uppbrända pappret bakom glas
olika vinklar i glasreflektion
Å den randiga asfalten under oss
det var den gången då vi flög
innan ljuset tänts
Å de gula fälten med samma askiga hörn
förtärdes i vingen av något okänt
luckrades upp av den svala fläkt som var livet självt
det var den gången då jag inte fanns
och liket i handen var sönderstrimlat, senigt och
rött som livet på porslinscirkeln
Nu levde betongen under hennes fötter
och varje steg var en försoning

Ella Gerdén Särman

Jag har bestämt mig för att bli en skitstövel

Jag har fått nog av alla dumskallar och människor i allmänhet. Ni är många fler än mig och vägrar svara i telefon. Jag vet inte riktigt vad jag ska ha er till, ni trängs i tunnelbanor och bussar och spelar dragspel överallt. Jag hatar dragspel. Bara dra armarna fram och tillbaks på ett dumt sätt och vi andra måste bara acceptera att ni tror ni vet vad ni håller på med. Erkänn, ni har ingen aning alls, dragspel är ett dumt instrument. Jag föredrar blockflöjter, dom är ännu dummare, betydligt mindre, mycket enklare att ha sönder vid behov. Och såna behov har man. Hela tiden. Blockflöjter låter skit. Som barn ungefär, låter skit mest hela tiden, sen blir dom tonåringar och dummare än tåget, sen blir dom vuxna och borde ha gjorts av med för länge sen. Människor är korkade, folk är dumma. Mest ett slags slöseri med utrymme. Vi behöver mer utrymme, mindre dumheter. Färre, mindre, inga spårvagnar mellan NK och Djurgården, mera dynamit under Östermalm. Delar av Stockholm borde tas bort. Man kanske helt enkelt måste undvika folk, det kanske är bäst så. Eller man kanske skulle gräva ner alla människor, samla dom i en stor grop, mitt på skåneslätten eller nått, långt bort från folk och få. Och tydligt synligt så man lätt kan undvika dom och helt enkelt få leva i tysthet och lugnt och ro.

Johan Nordgren

Utsatthet

Hennes inre återspeglas i ansiktets sårbarhet
ögonen visar på oerhörd hjälplöshet
Utan ord söker hon kontakt med andra,
en människa som tvingas att handla.
Empati och förmåga att lyssna
att göra gott är en underbar syssla.

Men människor vänder bort sina blickar
har nog med egna problem och klockan den tickar
Hennes tysta pockande krav i ögonen lyser
Medmänskligt handlande är vad hon efterlyser.
Empati och förmåga att lyssna
att göra gott är en underbar syssla.

Hennes beroende av andra är stort
Varför inte öppna just din port?
Den gamle mannen kan bekräfta
att allt han gör är för människors bästa.
Empati och förmåga att lyssna
att göra gott är en underbar syssla.

Den gamle lyssnar och visar empati
hennes inre laddas som ett batteri
I mötet de ger varandra kraft och energi
att ställa upp för varandra, ett plus ett, blir vi.
Empati och förmåga att lyssna
att göra gott är en underbar syssla.

Lena Öberg

Månens hamn

Båten flyter in till hamnen.

Månen ringar in bryggans sprickor,

Sjömannen ringar in sina egna sprickor i bryggan.

Tio år mellan jungfruspik och detta ögonblick.

Båten flyter in till hamnen. Skuggor av örnar kastas på havsvågor

Vindar drager av kvinnornas slöjor. Månens hamn i sikte,

Synd

Det är synd att tycka synd om sig själv.

Det är synd om dem, som ej tycker synd

Om dem det är synd om.

Hav

Jag är ett hav.

Vattendroppar kan ej räknas!

Leva

Sånger sjunges högt och trädkronor putsas av tidens vind.

Visst, vattnas, vissna, visst vist

Vanföreställningar,

fördomar ställes ut i

dödssyndernas galleri

När förnuftet ropar

efter anhängare vid

dagens slut!

Förnuftet ser sönderfall

och lyckan ser över fall.

Ingela Karlsson

Fragment

efter de som en gång
gick på stigar
vävda tyger
liksom natten väver
de djupa spåren
vad blir kvar
efter en människa
ett stycke stol
ett stycke kläder på en galge
tysta röster
nergrävda i jorden

De hade tillfälliga jobb
med att fotografera
fragment
som kom fram i jorden
De ville ha någon att älska
som fåglar som drog långsamt
över deras fotografier

Längst in i laboratoriet
fragmenten av ben
under hjärtslagen
vars och ens barndom
paketerad
lagd i små bruna
kartonger
snart bortglömda
liv längst ner i
museets arkiv

Ingela Norlin

Svart och vitt

Din lilla svarta hand
mellan mina vita fingrar

Du klämmer mig hårt
vill känna värmen
Inte undra på det

I ditt land är det
mycket varmt ...

Här vandrar vi i Rinkeby

Vintern har kommit
vitt överallt

Det är vackert med
svart och vitt tillsammans

Det ger balans

Den vita snön lyser
och speglar sig i

dina vackra mörkbruna ögon

Här går vi tillsammans oh
behöver varandra

Världen och framtiden
är vår.

Sirkka Sjöberg

Varför diktar alla diktare
om frågor
Varför handlar ingen dikt om svar
Varför frågar alla dikter efter vägen
Varför är det ingen som kan säga var
Varför ropar alla diktare i mörkret
Varför gråter de och svär
Varför frågar de så bittert
Varför tänder ingen ljus
och jublar: Här!

Why do poets so often
mourn and doubt so much,
ask so many questions,
scream and dig and clutch

Why do poets search a way
Why don't we just enjoy and stay
Why do we in the darkness call
When there is light so close to us
Where we can see it all

Åsa Freij

Flyktingen

Som en
främmande fågel

utanför och med
en annans dräkt

skrämmande vackert
och flämtande kallt

vi möts,
blöts och stöts

avklädda
de lånade kläder,

utan vänner eller släkt
prålände.

Så ter sig livet,
Inget är för givet gott

en del får en del ger,
en del tar allt.

Som en främmande
fågel i lånade fjädrar

vädjar flyktingen
om en egen dräkt.

Bo Göran Nilsson

Drömmens dyslektiska korrekturläsare
har rymt
Ställer till det där det nyss var oförställt
När kaninen morrar
är det bäst att släppa moroten
kallbrand
och blodförgiftning kan
korrigera fingrar fast inte så fint
Förrymda korrekturläsare morrar
sällan,
saknas stilla i sin frånvaro
Kaniner korrigeras på egen risk,
kan inte stava till
skälvbeheshkning
Dyselektiska kaniner somnar i soffan
drömmer om äppellundar
och jordgubbssylt
Kaniners korrekturläsare får ingen hjälp
alls
Kan inte göra sig hörda över
Morotsknapret

J. Ampil

Operfekta mirakel

En härlig person misstänks för ful
för att något sticker ut från
normen
och medmänskligheten skymms
för stunden
viljan att duga, blir rädd för allt möjligt.
Måste hon vara fin eller ful?
Hon som är alldeles speciell
med egenskaper och charm
ett operfekt mirakel
bland så många andra.

Ingrid Heldt

Livet är skönt

Livet är en lång resa

Livet är skönt, njöt

Livet är kärlek, älska

Livet är unikt, uppskatta

Livet är hemlighet, Pandora, öppna

Livet är äventyr, vandra

Livet är sång, lyssna, sjung

Livet är ett löfte, svik inte.

Anneli Vihilä

Världen

Jag står på kajen en dag
ser på omgivningen med blinda ögon,
människor springande lågt över havet under ljusblå Jordens tak
blandad med gråsvart rök.

Världen är inte Paradis, inte ens för hjälpsamma, empatiska
människor,

Världen är en plats för
ledsna, sorgfulla, förvirrade och
lyckolängtande vandrare.

En gammal man

Han är en gammal, trött, fysiskt sliten man
förväntansfull om ingenting, ej rationella tankar, nästan
inget att göra, inget att säga
Han har gjort sitt; livet som gått förbi, förgäves, högst troligt

En gammal man är hemlös, ensam i ensamheten, sorgen
på morgonen, eftersom han vaknar utan sin livskamrats närvaro
Mannen är inte avundsjuk, svartsjuk på någon, något, saknar inte;
fina ormskinnskor, skraddarsydda kostymer, pengar.

Han saknar inte makan, avliden länge sedan.

Mannen saknar sin sista viloplats under ett mäktig träd, parkens
allsmäktige härskare: *Quercus robur*.

Han, en gammal man med gråaktig hy saknar endast sin sista viloplats
under en mäktig ek;

stark som en tjur, mörkgrå med vita ränder, parkens uppskattade
allsmäktige härskare.

Den gamla mannens ensamhet, hemlöshet slutar i sällskap med den
tusenåriga *Quercus robur*.

Ilari Sole

Hösten väcker

Solens intensiva strålar väcker ljuset i mig

 som nästan har slocknat

Vindens svepande kraft väcker anden i mig

 som nästan har slutat att andas

Fågeln blygsamma sång väcker hjärtats röst i mig

 som nästan har slutat att slå

Syrsans sista stråkar klingar an i mitt barndomsminne

 som nästan har glömts bort

Tack för att batteriet i min iphone har slocknat

Tack för närheten i naturen

Tack för kärleken till livet som svepte in med ljusets hastighet

Tack för det osagda ordet som väntar på att bli hörd

Anne-Mari Vihilä

Innehåll

Agrenius, Rikard	82
Alexandersson, Pauline	80
Alfredsen, Marja	138
Almli, Åke	135
Ampil, J.	149
Anttila, M.	15
Arapovic, Borislav	22
Arya, Akram Monfared	19
A., Sahar	9
Barrdunge, Mats	90
Berggren, Alexandra	35
Björklund, Bengt O	134
Boij, Hans	48
Bornold, Anna	37
Brodin, Björn	96
Carlier Swing, Eduardo	65
Carlsen, Agneta	64
Carlsson, Carina	98
Cohen, Susan	58
Crona, Börje	7
Deleg-Ochir, Khulganjav	87
Ek Gatica Rosas, Carolina	61
Ekstrand Almli, Suzanne	116
Elénus, Monique	43
Eliaeson, Per-Magnus	30
Estèr, Hanna	41
Ferling, Jan-Eje	24
Freij, Åsa	147
Gerdén Särman, Ella	141
Giese, Eva	132
Gonzáles-Bengtsson, Amanda	102
González Reymond, Jorge	63
Gummesson, Johan	39

Gustafsson, Robert	47
Hagström, Mattias	129
Haider, Melanie	99
Hallberg, Birgitta	92
Hallgren, Niklas	139
Hayiluu, Caalaa	110
Hedlund, Bengt	11
Heldt, Ingrid	150
Helsing, Ulf	23
Helmers, Svante	59
Hildebrand, Christina	108
Hoffman, Sonja	25
Holmberg, Jens	8
Holmlund, Hanna	81
Håkansson, Unni	93
Ichinkhorloo, Bayarkhuu	67
Jacobsson, Jenny	91
Jacobsson, Meja	71
Johnson, Nicole	140
Johnsson, Emma	133
K, Pia	115
Karlsson, Ingela	144
Kempe-Bergman, Matthis	51
Kjellin, Brabro	66
Knutsson, Annika	124
Knutsson, Conny	53
Krantz, Kjerstin	38
Krantz, Lena	114
Kutlu, Ishan	105
Källström, Sven Jonas	83
Lindblom Banzragch, Enkhtuya	75
Lindbom, Lennarth	54
Linder, Leif	100
Lindgren, Lena	123
Lindkvist, Kjell	50
Lindstedt, Maria	40

Lundberg, Emma	137
Lundqvist, Ola	52
Lundström, Almuth	113
Luthander, Alexandra	21
Luthander, Eleonora	20
Lägerdal, Kent	79
Läth, Sigvard	44
Magnusson, Christer	18
Martin, Anna-Lena	89
Monsalve, Jaime Salazar	14
Morell, Axel	88
Müller, Dörte	73
Namsan, Pagma	121
Nilsson Björklund, Gertrude	136
Nilsson, Bo Göran	148
Nordgren, Johan	142
Norlin, Ingela	145
Nyamaa, Danzan	70
Nyberg, Birgitta	49
Odén Berggren, Monica	34
Olsson, Johan	128
Olsson, Lydia	106
Onne, Petita	117
Orrskog, Lars	60
Palmberg, Seven	133
Paulsson, Haldor	10
PR, Namaste	74
Pålsson, Lea	127
Rahm, Karl-Johan	119
Renfors, Dennis	101
Rispling, Linus	120
Samuelsson, Lilian	36
Sehlén, Ylva	57
Shirchin, Sukhbaatar	78
Sigurdsson, Liv-Karin	122
Sijaric, Hanna	13

Sillanpää, Raimo	46
Silvennoinen, Seija	16
Sjöberg, Sirkka	146
Sjöberg, Thommy	76
Sole, Ilari	152
Somero, Aila	42
Spaltro, Titti	72
Spatalovic, Marco	97
Stefan Viljehammar,	26
Strähle, Marianne	103
Sumic, Josip	12
Svederfelt, Jenny	130
Svendsen, Maggie	86
Svenske, Arvid	17
Sällström, Erik	94
Söderman, Evy	104
Tamjärv, Aino	55
Terfelt, Roberth	107
Thuresson, Tommy	112
Tiigiste, Mats	131
Tiwe, Alma	56
Vesterberg, Fredrik	109
Vihilä, Anneli	151
Vihilä, Anne-Mari	153
Wallin, Lars-Olof	45
Widlund, Lars Inge	28
Wikström, Erik	62
Winstén, Keijo	29
Wulf, Louise	31
Yousef, Sabri	68
Åberg, Eva	125
Åberg, Tomas	32
Öberg, Lena	143